

РЕШЕНИЕ

№ 467

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **13968** по описа за **2019** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Р. Р. от [населено място] срещу Решение от 13.11.2019 година ,постановено по н.а.х.дело № 13473/2019 година оп описа на СРС,6 състав потвърждаващо Наказателно постановление № 42-0003022/30.11.2018 година, издадено от Началник Областен отдел“ Автомобилна администрация“ [населено място] ,с което последният на основание чл.93в,ал.15 ,т.б от Закона за автомобилните превози за нарушение на чл.34/б/ буква г, т.ii“ от Регламент/ЕС/ 165/2014 година наложил глоба в размер на 500 лева на В. Р. В. от [населено място].

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилности незаконосъобразност на решението.Твърди се, че СРС не е съобразил, че в наказателното постановление и в АУАН липсват задължителните реквизити, посочени в ЗАНН и мястото на извършване на нарешението. Твърди се , още че в АУАН и в НП липсва описание на нарушението, още повече , че по делото и най-вече АНО не установил каквото и да било нарушение от страна на водача. Посочва се още ,че нарушението е маловажно и следва да намери приложение разпоредбата на

чл.28 от ЗАНН. Искане е отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът В. Р. Р., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-Областен Отдел АА“ редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор П. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че на 15.11.2018 година около 11,30 часа при извършена проверка на Първокласен път-I-1 на 213 км с посока С. от служители на ОО“АА“ [населено място] е установено, че В. Р. Р. е управлявал Влекач марка „Скания Р 420“ с рег. [рег.номер на МПС] и прикачено полуремарке марка „К. СН24/ с рег. № РВ 56669 ЕВ и двете собственост на фирма [фирма] с адрес [населено място], притежаваща Лиценз за международен превоз на товари по маршрут от Република Румъния до Република България, ведно със ЧМР от 14.11.2018 година, при която е констатирано, че водачът по направление на 14.11.2018 година върху използван тахографски лист с данни за пътуванията му не е попълнил показанията на километража в края на последното направление на тази дата.

За констатираното нарушение, на дата 15.11.2018 година срещу касатора е съставен АУАН за извършено нарушение на нормата на чл.34./6/ буква г, т.ii“ от Регламент 165/2014 година, а въз основа на него е издадено Наказателно постановление № 42-0003022/30.11.2018 година, с което е наложена глоба на В. Р. Р. в размер на 500 лева.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл.34/6/ буква г, т.ii“ от Регламент/ЕС/ 165/2014 година, вменяваща в задължение на всеки водач на превозно средство, оборудвано с аналогов тахограф да въвежда следните данни върху своя тахографски лист: показанието на сумиращия брояч за изминатото разстояние-в началото на първото пътуване, регистрирано върху тахографския лист и в края на последното пътуване, регистрирано върху тахо-графския лист; РЕГЛАМЕНТ (ЕС) No 165/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НАСЪВЕТА от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (Е.) No 3821/85а Съвета е дадено легално определение на „тахограф“ или „контролни уреди за регистриране на данните за движението“ означава уреди, предназначени да бъдат монтирани в пътни превозни средства, за да показват, регистрират, разпечатват, съхраняват и извеждат автоматично или полуавтоматично данни за движението, включително за скоростта, на тези превозни средства в съответствие с член 4, параграф 3 и за определени периоди на дейност на техните водачи;.Т. се монтират и използват в превозни средства, регистрирани в държава-членка, които се

използват за авто- мобилен превоз на пътници или товари и за които се прилага Регламент (ЕО) № 561/2006. Водачите използват тахографски листове или карти на водача всеки ден, през който управляват превозно средство, считано от момента на поемането му. Т. лист или картата на водача не могат да бъдат изваждани преди края на дневното работно време, освен ако има специално разрешение за това. Т. лист или картата на водача не могат да бъдат използвани за по-дълъг период от време от този, за който са предназначени. Водачите пазят по подходящ начин тахографските листове и картите на водача и не могат да използват замърсени или повредени тахографски листове или карти на водача. Тахографски лист“ по смисъла на Регламента означава лист, който се поставя в аналогов тахограф и служи за запис и съхраняване на данни, върху който регистриращите устройства на аналоговия тахограф нанасят по непрекъснат начин информацията, която подлежи на регистрация; Легално определение на понятието „ тахограф“ е дадено и в §1, т.34 от ДР на ЗАВП, според която "Т." е средство за измерване, предназначено да бъде монтирано в автомобила, за да регистрира или показва в автоматичен или полуавтоматичен режим данни за движението на автомобила и за определените периоди на управление, прекъсване и почивка на водачите.

От доказателствата по делото е видно, че върху тахографския лист, приложен в заверено копие по делото липсва отбелязване на края на последното управление километри от водача за дата 14.11.2018 година, при което е безспорно установено извършеното нарушение на нормата на Регламента, посочена като нарушена. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че нито в АУАН, нито в НП е посочено ясно мястото на извършване на нарушението, защото и в АУАН и в НП доста конкретно е посочено мястото на извършване на нарушението. Доводът на процесуалния представител на касатора, че при разпита си в съдебно заседание актосъставителят е посочил друго място на извършване на нарушението е неоснователен, защото актосъставителят е посочил място [населено място], имайки предвид ЧМР, а не е посочил друго място на извършване на нарушението.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер на нормата на чл.93в, ал.15, т.6 от Закона за автомобилните превози-водач, който не е попълнил на тахографския лист: . показанието на километропоказателя на превозното средство в края на използването на тахографския лист, се наказва с глоба 500 лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителя към спазване на установения провов ред. Неоснователен е доводът на касатора, че извършеното нарушение е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, защото с него се засягат обществените отношения, свързани с безопасността на движението по пътищата при управление на МПС, осъществяващи превоз на товари. Въпреки това, в ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 от 12.12.2007 Г. по тълк. н. д. № 1/2007 Г., ОСНК на ВКС е посочено, че “в чл.28 ЗАНН е предвидено, че за "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно

извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН, законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност. Отнася се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Напълно неоснователно е позоваването на процесуалния представител на касатора на липсата на настъпили вредни последици от нарушението. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат.

Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора, че понятието „незаконсъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визирани в чл. 348 от НПК. На второ място, понятието „незаконсъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 13.11.2019 година, постановено по н.а.х.дело № 13473/2019 година оп описа на СРС, 6 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

